

Sygn. akt IV U 291/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2013 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Małgorzata Habaj

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 października 2013 roku w Ś.

odwołania **E. K.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

w sprawie (...). (...) z dnia 16.05.2013 roku

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

odwołanie oddała.

UZASADNIENIE

Powódka E. K. wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 16.05.2013 roku zaliczającego ją do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim i wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia. W uzasadnieniu powódka twierdziła, że od kilku lat przewlekłe choruje na schorzenia kręgosłupa i depresję. Powódka podała, że orzeczenie o zaliczenie jej do lekkiego stopnia niepełnosprawności pozbawiło ją prawa do pobierania zasiłku stałego oraz możliwości kontynuowania leczenia poprzez zakup lekarstw.

Strona pozwana przesłała odwołanie do Sądu, nie znajdując podstaw do zmiany wydanego orzeczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka cierpi na zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego z objawowym zespołem bólowym przykręgosłupowym, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego z wypukliną L2-S1, naczyniaka trzonu L5 oraz objawową rwę kulszową lewostronną. U powódki rozpoznano też zespół cieśni nadgarstka lewego.

Daje to podstawę do zaliczenia powódki do lekkiego stopnia niepełnosprawności okresowo do dnia 31 marca 2016 roku.

Dowody:

- akta (...) (w załączeniu)

- opinia biegłego sądowego z dnia 03.09.2013 roku k. 11-12

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył :

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 oraz 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (DZ. U. z 2011 roku , nr 127 , poz. 721 ze zmianami) ustala się trzy stopnie niepełnosprawności, w zależności od tego, czy niepełnosprawny:

a) jest osobą - niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji, tj. naruszenia sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację (znaczny stopień);

b) jest osobą o naruszonej sprawności organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (stopień umiarkowany);

c) jest osobą o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne (lekki stopień niepełnosprawności).

Jak wynika z materiału dowodowego, w szczególności z opinii powołanego w sprawie biegłego, powódka jest osobą niewątpliwie niepełnosprawną , jednakże brak jest podstaw, aby zaliczyć ją do osób niepełnosprawnych w stopniu wyższym niż lekki , który to stopień ma wnikliwą, rzetelną analizę stanu zdrowia powódki, przekonująco uzasadnioną.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowej, spójnej, i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe. Sąd nie dopatrzył się jakichkolwiek przyczyn dla których opinia ta miałyby utracić walor wiarygodnych dowodów w sprawie tym bardziej, że żadna ze stron nie złożyła zastrzeżeń do powyższej opinii, pomimo określonego terminu do ich złożenia.

Opinia biegłych zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie wg. art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych.

Wobec zatem braku podstaw do zmiany orzeczenia Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc odwołanie oddalił.